

Sygn. akt IV RNs 68/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2017r

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie

Przewodniczący SSR Paweł Styrna

Protokolant sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 24.05.2017r w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z wniosku K. D.

o ustanowienie kuratora dla nieobecnego J. D.

postanawia:

I. oddalić wniosek,

II. kosztami postępowania obciążyć wnioskodawcę

Sygnatura akt IV RNs 68/17

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 24 maja 2017r.

Wnioskodawca K. D. wniósł o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca z miejsca pobytu syna J. D., celem należytego zabezpieczenia jego interesu, w sprawie dotyczącej sprzedaży części nieruchomości, której jest współwłaścicielem. W uzasadnieniu wywiedziono, że J. D. od wielu lat „nie zamieszkuje w miejscu swojego stałego pobytu”; w (...) rozwiódł się, z rodziną nie utrzymuje żadnego kontaktu, ma troje dzieci, na które nie realizuje obowiązku alimentacyjnego, co spowodowało zajęcie przez komornika udziału J. D. wynoszącego (...) część w nieruchomości, na której zamieszkuje żona z dziećmi. Wnioskodawca wskazał też, że jako dziadek chciałby ulżyć doli wnuków, dlatego chciałby sprzedać działkę, której współwłaścicielem jest syn, a (...) część uzyskanej kwoty przeznaczyć na spłatę zadłużenia alimentacyjnego syna. W ocenie wnioskodawcy pozwoliłoby to zabezpieczyć interesy majątkowe J. D., a jednocześnie pomogło jego dzieciom po przez zlikwidowanie zajęcia komorniczego domu, w którym mieszkają.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. D. jest współwłaścicielem w (...) części nieruchomości położonych w K. oznaczonych, jako: działka ewidencyjna nr (...), dla której urządzono księgę wieczystą (...), jako działka ewidencyjna nr (...) dla której urządzono księgę wieczystą (...) oraz działka ewidencyjna nr (...), dla której urządzono księgę wieczystą (...). W działkach III wskazanych ksiąg wieczystych ujawniono informacje o wszczęciu postępowań egzekucyjnych przez komornika sądowego i zajęciu udziałów w prawie własności nieruchomości należących do J. D. z tytułu świadczeń alimentacyjnych.

J. D. nie mieszka pod adresem K. (...) co najmniej od 12 lat, a sąsiedzi oraz rodzina nie zna jego obecnego miejsca pobytu. Nie utrzymuje on też kontaktu z rodziną, ani ze znajomymi.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów urzędowych tj. odpisy z ksiąg wieczystych, informacji z Komendy Powiatowej Policji w W. z dnia 3 kwietnia 2017r., informacji z Centrum Personalizacji MSWiA. Dokumenty te są czytelne, podpisane, nie ma więc wątpliwości co do ich treści, nikt też nie zgłaszał jakichkolwiek wątpliwości ani do ich wiarygodności ani do okoliczności nimi stwierdzonych. Sąd uznał za wiarygodne także zeznania wnioskodawcy K. D., jednakże jedynie w części potwierdzonej dowodami z dokumentów. W pozostałej części Sąd odmówił wiary zeznaniom wnioskodawcy, w szczególności w tym zakresie w jakim przedstawiał motywy którymi kierował się składając wniosek o ustanowienie kuratora absentis dla J. D.. Sąd zwrócił bowiem uwagę, że wnioskodawca przedstawiał odmienne motywy złożenia wniosku, niż te, które wskazywał w pisemnym wniosku. We wniosku bowiem wskazał, że zamierza sprzedać nieruchomość, której współwłaścicielem jest J. D. i kwotę ceny odpowiadającą jego udziałowi przeznaczyć na spłatę zadłużenia alimentacyjnego. W trakcie zeznań wskazywał zaś, że zamierza wszcząć postępowanie o „wydzielenie działki odpowiadającej udziałowi J. D.”, sprzedaż tylko części nieruchomości tak aby J. D. był nadal współwłaścicielem pozostałej części działki. Ogólność sformułowań wnioskodawcy i brak jasnego sprecyzowania czynności które zamierza podjąć w imieniu swojego nieobecnego syna J. D., wpłynęły na negatywną ocenę jego zeznań w tej części.

Sąd zważył co następuje:

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że zgodnie z art. 601 kpc dla osoby, która z powodu nieobecności nie może prowadzić swoich spraw, sąd opiekuńczy ustanawia kuratora na wniosek osoby zainteresowanej, a więc mającej w tym interes prawny, w rozumieniu art. 510 § 1 kpc. Zainteresowanym w sprawie jest więc każdy, kto ma określony interes prawny w konkretnym rozstrzygnięciu sprawy, przy czym musi to być interes prawny, a nie emocjonalny, gospodarczy czy czysto faktyczny. W konsekwencji, wnioskodawca, w sprawie o ustanowienie kuratora absentis, musi wykazać, że ma interes prawny w ustanowieniu dla nieobecnego kuratora. W niniejszej sprawie natomiast, wnioskodawca K. D., wskazał, że celem wniosku „jest pomoc (...)” oraz „zmniejszenie jego zadłużenia i zlikwidowanie zajęcia komorniczego udziału w nieruchomości”. Jednocześnie ani w pisemnym uzasadnieniu wniosku ani w trakcie zeznań złożonych na rozprawie w dniu 24 maja 2017r. wnioskodawca K. D. nie podnosił, aby ustanowienie kuratora w jakikolwiek sposób kształtowało jego sytuację prawną. Okoliczność ta w wystarczającym stopniu uzasadnia oddalenie wniosku z przyczyn formalnych tj. z powodu braku interesu prawnego po stronie wnioskodawcy w ustanowieniu kuratora absentis dla J. D..

Wniosek podlegał oddaleniu także z powodów materialnoprawnych. Z treści art. 184 § 1 kro wynika bowiem, że do ustanowienia kuratora oprócz nieobecności osoby, dla której kurator ma być ustanowiony oraz niemożności prowadzenia przez nią swoich spraw, musi dodatkowo zachodzić konieczność ochrony praw nieobecnego. Kuratela absentis ma więc przede wszystkim na celu ochronę interesów nieobecnego, co jednocześnie stanowi przesłankę ustanowienia takiego kuratora. Tak więc, sam fakt nieobecności, bez równoczesnego wykazania przez osobę zainteresowaną, że zachodzi konieczność ochrony interesu nieobecnego, nie stanowi wystarczającej podstawy do ustanowienia kuratora w oparciu o art. 184 § 1 kro. Z tego punktu widzenia istotne jest, że nieruchomości nieobecnego J. D., które miałyby być przez kuratora absentis sprzedane, zostały zajęte przez komornika sądowego, co znalazło swój wyraz we wpisach w działach III ksiąg wieczystych. Zgodnie zaś z art. 930 § 1 kpc, rozporządzenia zajętej nieruchomości skutkują bezskutecznością dokonanych czynności prawnych między dłużnikiem, a nabywcą w stosunku do wierzycieli prowadzących egzekucję (por. wyr. SN z 3.2.1998 r., I CKN 403/97, OSP 1998, Nr 11, poz. 196), co oznacza możliwość zaspokojenia się wierzycieli ze sprzedanej nieruchomości tak, jakby nieruchomość ta należała w dalszym ciągu do majątku dłużnika. W konsekwencji, uwzględnienie wniosku K. D. o ustanowienie kuratora absentis dla J. D., w celu sprzedaży udziałów w nieruchomościach należących do nieobecnego, oznaczałaby w istocie zgodę Sądu na dokonanie przez tegoż kuratora, czynności prawnej bezskutecznej zarówno względem nieobecnego jak i jego wierzycieli. Czynności kuratora, do dokonania których zgodnie z wnioskiem miałyby zostać upoważniony, nie skutkowałyby więc ipso iure zmianą stanu majątkowego J. D., w szczególności zmniejszeniem jego zobowiązań względem wierzycieli. Tak więc, okoliczności wskazywane przez wnioskodawcę, mające stanowić uzasadnienie dla ustanowienia kuratora absentis, w istocie nie zmierzają do realizacji podstawowej przesłanki przewidzianej w art. 184

§ 1 krio, gdyż ich skutkiem nie byłoby zwolnienie z długu ani nawet zmniejszenie zadłużenia J. D., co w konsekwencji w myśl wyżej przedstawionej argumentacji, uzasadnia oddalenie wniosku o ustanowienie kuratora absentis.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie ogólnej zasady przewidzianej w art. 520 § 1 kpc.